

ו�킷ה עושה עצמה עני ואביון ?!
מיד החזיר תפלותו לנוון אחר
ועזוב דבר אביון וענוי, ואמר
שمرة נפשי כי חסיד אני. ועם
כל זה, הפל היה ברוד.

אמר לו רבי אלעזר, יפה אמרת,
עם כל זה עליך צדקה לאדם
שמחפכל תפלותו להחיות שם עני ואביון
לעשנות עצמו עני, כדי שתכנס
תפלתו בכלל כל העניים. שחרי
כל שומר השערם לא משאים
כך להכנס במגו שמשאים את
העוניים, שחרי בלי רשות נכנסים.
ואם עושה אדם עצמו ושם רצונו
תמיד עני, תפלותו עליה ונפgesch
עם אותו פלאות העוניים
ומתחברת אמן, וועליה יחר אמן
ונכנסת בכללו, ומתקבלת ברכזון

לפני המלך הקדוש (batch).

וזוד תפלו שם את עצמו
בארכעה דרכיהם: שם עצמו יחר
עם עוניים, שם עצמו יחר עם
חסדים, שם עצמו יחר עם
עבדים, ושם עצמו יחר עם אותם
شمוסרים עצם ונפשם על
קדשת שמוא. שם עצמו עם עני,
שכחות כי עני ואביון אני. שם
עצמם יחר עם חסדים, שכחות
שمرة נפשי כי חסיד אני, משות
שcharikh האדם שלא לשום עצמו
רשע. ואם תאמר, אם כך, לא
יפרט חטאינו לעולמים ? לא כך !
אלא בשפרט חטאינו, אז הוא
חסיד, שבא לקבל תשובה.
מושcia עצמו מצד הרע שהיה
בטנטפת שלו עד עכשו, ובכעת
נדבק בימין העליון, שהוא
פשיטה לkapلو.

ולא תאמר שלא קיבלו הקדושים
ברוך הוא עד שפרט חטאינו
מניה, שלא יכול לאדרקה. אלא לא אצטראיך
לפרשא, בר אינון DIDFER מניהו. וαι שווי
רעותיה בהו, כל אחרגין אתה משכן אבתריהו.

דאיבון וענוי, ואמר שمرة נפשי כי חסיד אני.
ועם כל דא כלא הוה בית בדור.

אמר ליה רבי אלעזר, שפיר קאמרת. ועם כל
דא (ס"א ועל דא) אצטראיך ליה לבר נש דצלי
צלותיה, (למחי פון עיי ואביון) למעד גרמייה עני,
בגין דתיעול צלותיה בכלה דכל עניים. דהא
כל גיטרי טרען, לא שבקין הבי למייעל,
כמה דשבקין למיסכני, דהא בלא רשותא
עלאיין. וαι עbid בר נש גרמייה, ושוי רעותיה
תDIR כמסכנא, צלותיה סלקא, ואערעת
באינון צלוtin דמסכני, ואותחברת בהו,
וסלחת בהריהו, ובכלה דליהון עאלת,
ואתקבלת ברעותא קמי מלכא קדיישא. (batch).
וזוד מלכא, שוי גרמייה בארכעה ארכין, שווי
גרמייה בהרי מסכני. שוי גרמייה בהרי
חסדים. שוי גרמייה בהרי עבדים. שוי גרמייה
בהרי אינון דמסרי גרמייהו ונפשויהו על
קדושת שמיה. שוי גרמייה בהרי מסכנא.
דכתייב כי עני ואביון אני. שוי גרמייה בהרי
חסדים, דכתייב שمرة נפשי כי חסיד אני.
בגין דאצטראיך ליה לבר נש, דלא לשואה
גרמייה רשות. וαι תימא אי הבי לא יפרט
חטאוי לעלמיין. לאו הבי. אלא כד יפרט
חטאוי, פדין איהו חסיד, דאתמי לכבלא
תשובה, אפיק גרמייה מסטרא בישא, דהוה
בטנופא דיליה עד השטא, והשפא אתדקק
בימינא עלאה, דאייה פשיטה לכבלא ליה.
ולא תימא, דלא מקבל ליה קדרשא בריך הוא,

עד דיפרט חטאוי מיום דהוה בעלמא.
(פ"א אי הבי) אין (או) אינון (דף קכח ע"ב) דאתקסון
מניה, שלא יכול לאדרקה. אלא לא אצטראיך
לפרשא, בר אינון DIDFER מניהו. וαι שווי
רעותיה בהו, כל אחרגין אתה משכן אבתריהו.